

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521201016
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8521201016.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňa JUDr. Miriam Szárazová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému: H. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX H. C., v konaní o zaplatenie 172,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 172,47 eur s príslušenstvom, nahradenia trov konania, a to titulom porušenia zmluvných podmienok žalovaným z uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.5.2015 medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným.
2. Žalovaný sa k podanej žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami doručená do vlastných rúk spolu s výzvou na vyjadrenie a poučeniami o procesných právach a povinnostiach dňa 9.9.2021, nevyjadril.
3. Súd uznesením sp. zn. 6Csp/58/2021 zo dňa 9.2.2022 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s. vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia, s.r.o.. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2022.
4. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neprítomnosť na pojednávaní svoju i žalobcovu, súhlasil s konaním v ich neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní nerozporoval skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe.

Súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:
5. Žalovaný a právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 7.5.2015 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 479,- eur za účelom zakúpenia tovaru - chladnička BOSCH. Ďalej boli v zmluve uvedené tieto podmienky: kúpna cena 479,- eur, počet splátok 50, akontácia 0 %, splátka 15,- eur, celková čiastka 750,- eur, celková výška a mena úveru 479,- eur, odplata 25,69 %, fixná ročná úroková sadzba 25,69 %, priemerná hodnota RPMN 34,42 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,90 %, celkové náklady spotrebiteľa 271,- eur, termín konečnej splatnosti 07/2019, prvá splátka splatná dňa 20.6.2015, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta.

Z prehľadu splátok a úhrad má súd preukázané, že žalovaný zaplatil právnenému predchodcovi žalobcu na predmetný úver sumu 570,- eur. VÚB, a.s., dňa 26.10.2018 predžalobnou upomienkou upozornila žalovaného na omeškanie s úhradou splátok a upozornila ho, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 08/2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetnú predžalobnú upomienku žalovaný prevzal dňa 5.11.2018. Následne VÚB, a.s. oznámila žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 22.12.2018.

6. Právnym nástupcom právneho predchodcu žalobcu, t.j. obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa na základe Projektu rozdelenia zlúčením spísaného vo forme Notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 v spojení s prílohou 1 Projektu rozdelenia - Opisom rozdelenia majetku stal žalobca v tomto spore, teda Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

7. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

9. Podľa § 17 ods. 1 ZSÚ práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 231/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

14. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Súd dospel k právnomu záveru:

17. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver a žalovaný sa zaviazal poskytnutý v dohodnutých splátkach vrátiť žalobcovi. Predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola právnym predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Na uvedenom závere nič nemení, že následne po podaní žaloby bola pohľadávka z tejto zmluvy postúpená na iný subjekt. Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka i Zákona o spotrebiteľských úveroch.

18. Ďalej má súd preukázané, že žalovaný uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu s nebankovou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktorá zanikla na základe rozdelenia zlúčením, pričom jej právnym nástupcom, na ktoré ho prešla aj predmetná pohľadávka voči žalovanému bola spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá však už mala postavenie bankového subjektu. V priebehu konania bola medzi spoločnosťou VÚB, a.s. a žalobcom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola opätovne aj pohľadávka, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní. Nato, aby došlo k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky, bolo potrebné dodržať postup, a to obligatórne náležitosti podľa § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Zákon o bankách predstavuje lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, ktorý čo sa týka inštitútu cez tie sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné súdy. V danom prípade síce pohľadávka vznikla voči nebankovému subjektu, avšak následne prešla na bankový subjekt, ktorý pri postúpení pohľadávok je povinný dodržať taktiež podmienky a pravidlá upravené v zákone o bankách. V zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť predmetom postúpenia iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (i) splatnou (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (ii) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky (iii) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené kumulatívne v čase postúpenia pohľadávky.

19. Zo znenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyplýva, že druhá obligatórna podmienka pre platnú cesiu bankovej pohľadávky je písomná výzva banky, ktorá má byť klientovi banky doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškaní (nepretržite ako 90 kalendárnych dní). Až po preukázaní, že klientovi banky bola takáto výzva zo strany banky doručená, prichádza do úvahy postúpenie bankovej pohľadávky zodpovedajúcej omeškanému záväzku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Písomná výzva, ktorá spĺňa vymedzené kritériá, je základným predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca predložil takýto dôkaz, preto je možné uzavrieť, že žalobca nepreukázal splnenie tejto obligatórnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca síce predložil oznámenie o postúpení pohľadávky, avšak uvedené nemožno považovať o zasielaní písomnej výzvy žalovanému v zmysle citovaného § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Písomné oznámenie postupcu o

postúpení pohľadávky adresovanej žalovanému tak nemožno považovať za takú výzvu ako má na mysli citované ustanovenia a ani nenahrádza. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách ďalej vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu doslova uvádza: „v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pôvodne išlo o § 92 ods. 7 Zákona o bankách). Pre splnenie podmienky písomnej výzvy bolo nevyhnutné, aby takáto výzva bola nielen vyhotovená, ale aby bola žalovanému aj reálne odoslaná a doručená. Vzhľadom na to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal splnenie tejto obligatórnej podmienky, možno konštatovať, že prvá podmienka pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nebola splnená. Vzhľadom na uvedené teda možno konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená (uvedené platí aj vo vzťahu už k splatným, t.j. dospelým splátkam), a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, čo správne namietal žalovaný v konaní.

20. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Záonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. (pozri napr. rozhodnutie KS v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/3/2021) Z dôvodu, že tieto skutočnosti v prejednávanej veci neboli preukázané, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

21. Záverom súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, v zmysle ktorých všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

O trovách konania súd rozhodol:

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. V konaní bola plne úspešná žalovaný, avšak žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadrila, zo súdneho konania jej žiadne trovy nevznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.